

Desentraliserte universitets-utdanninger

SPALTIST

ANNE HUSEBEKK

Rektor
UiT Norges arktiske universitet

■ Inngangen til 2016 har vært preget av diskusjoner om delingsøkonomien og hvordan teknologi utfordrer og endrer forretningsmodeller og virksomheter. Vi må "remikse" det nye arbeidslivet og de nye konseptene, slik NHO hadde som parole for sin årskonferanse i januar.

■ Også universitetene må tenke nytt i lys av delingsteknologien. Tradisjonelt har vår "forretningsmodell" vært å bringe mennesker sammen til fysiske møter for å dele kunnskap, enten det er i form av undervisning, seminarer og konferanser, forskningsgrupper og møter. Universitetene har vært læresteder som mennesker kommer til.

■ Teknologien gjør nå enhver kjøkkenkrok, hjemmekontor eller buss-sete til et mulig lærested.

■ For UiT er dette viktig, ikke minst i lys av at vi i dag, etter fire fusjoner, driver forskning og utdanning på ti steder i Nord-Norge. For unge studenter er det som hovedregel mest effektivt å studere på en universitetscampus.

■ Læringsmiljøet blir bedre når studenter kan møtes fysisk i grupper og seminarer, og for mange er det å kunne ta aktiv del i studentlivet og -miljøet en viktig del av den dannelsesreisen som en universitetsutdanning er.

■ Samtidig kan det være gode grunner til at noen av de som ønsker å studere, ikke kan oppsøke et lærested og ønsker å gjøre mesteparten av studiene hjemmefra.

■ Sammen med University of Alberta i Canada har UiT utviklet et åpent, nettbasert, internasjonalt studieopplegg om klimaendringer i Arktis. Studiet er et såkalt MOOC (Massive Open Online Course) og heter "Melting Arctic".

■ Kurset er på engelsk, det er gratis og har studenter fra hele verden. Dette er ett av de virkemidlene vi gjør bruk av for å gjøre våre utdanninger mer fleksible, dele kunnskap med flere og gjøre utdanning og kompetanse tilgjengelig for de som ikke kan reise hjemmefra for å studere på fulltid på et etablert campus.

■ Denne bruken av teknologi må balanseres mot strenge krav til kvalitet i utdanningen. Vi skal ikke fleksibilisere eller digitalisere alt fordi det går an, men fordi det kan gi bedre læring, økte kvalitetsgraderinger og økt tilgjengelighet.

■ Noen aspekter ved læringssituasjonen kan ikke digitaliseres: Mange studenter ved UiT har praksis i arbeidslivet i løpet av utdanningen sin, studentene skal eksponeres for og delta i forskning, de skal utvikle analytiske og kritiske ferdigheter.

■ Dette kan være krevende øvelser utenfor et etablert studiemiljø. Det å møtes noen uker i semesteret, øker antallet studenter som gjennomfører studiene. Noen sider ved vår tradisjonelle "forretningsmodell" skal bestå. Det er grenser for hvor desentralisert et universitet kan være.

■ UiT strever alltid etter å bli bedre, finne nye løsninger, legge til rette for nye læringsformer. En god "remiks" av ny teknologi og tradisjonelle kvaliteter er en viktig del av dette arbeidet.